

עֲבָדִי יי' הָלֹו אֶת שֵׁם יי'. מִן דְשֻׁמְעַ לֵיה, לֹא יְדַע מַאי קָאָמֵר, כִּיּוֹן דָאָמֵר הָלֹוְיה, אָוֹפָה הָכִי הָלֹו עֲבָדִי יי', דְהֹוָה לֵיה לְמַכְתָּב, עֲבָדִי יי' הָלֹו אֶת שֵׁם יי'. אָוֹפָה הָכָא. חֹוָה לֵיה לְמַכְתָּב, מֵי מִמְּלָךְ הָגּוּים דְלֹא יְרָאָךְ. אַלְאָ כֹּלָא עַל תְּקוּנִיה אָתָמֵר.

כִּי בְּכָל חַכְמֵי הָגּוּם וּבְכָל מִלְכּוֹתָם מֵאַיִן בָּמוֹךְ, מַהוּ מְלָה דָאָתְפַשְׁט בִּינְיוֹהוּ בְחַכְמַתָּא דְלָהּוֹן, מֵאַיִן בָּמוֹךְ וּכְלָהוּ אָוּדָאָן עַל דָא, פְּדַחְמָאָן בְּחַכְמַתָּא דְלָהּוֹן עַזְבָּדָךְ וְגַבּוֹרָתָךְ, אָתְפַשְׁט מְלָה דָא בִּינְיוֹהוּ, וְאָמְרֵי מֵאַיִן בָּמוֹךְ בְּכָל חַכְמֵי הָגּוּם וּבְכָל מִלְכּוֹתָם. מֵאַיִן בָּמוֹךְ אָמְרֵי, וְאָתְפַשְׁט בִּינְיוֹהוּ. חָדוֹ חַבְּרִיאָא, וּבְכוֹ וְלֹא אָמְרוּ מַדִּי. אָוֹפָה הָכִי בְּכָה אֵיהוּ בְמַלְקָדְמִין.

פָתֵח וְאָמֵר (בראשית כא) וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גַּרְשֵׁנָה אֶתְמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָה וְגֹוֹ, חַבְּרִיאָא אֶתְעָרוֹ, דְבָעָתָ שְׂרָה לְפָנֶיךָ עֲבוֹדָה זָרָה מִבִּתָּא, וְעַל דָא כַּתְיב בָּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אַלְיךָ שְׂרָה שְׁמָע בְּקוֹלְהָ. הָכָא כַּתְיב וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ, דָא נִשְׁמַתָּא בְגַלְגָּלִי עַל עַזְבָּדִין בִּישִׁין דְעַלְמָא. לְאֶמֶּה: הַהּוּא סְטָרָא אַחֲרָא בְגַלְגָּלָא בִּישָׁא דְטִיקָּלָא, דְאַהֲדָר, וְהָא אֶתְעַשְׁקָת, לְאַפְקָא לְהָמַתְמָן. וְדָאִ לֹא תֵצֵא בְּצִאת הַעֲבָדִים, בָּל אִינְפוֹן נִשְׁמַתִּין דְמִתְעַשְׁקָנוּ.

מן איבונן הכא. איה רזא, אלין איבונן נשמתין דינוקין זעירין, פד איבונן יבקי מגו תוקפה דאמהון. וקידשא בריך הוא חמי, דאי יתקיימוז בעלמא, יבאשון ריחיהון, ויחמצון בחומץ דא. לקיט לון (רמ"ח ע"ב, רמ"ט ע"ב) זעירין, ועוד דיבבי ריחא.

מה עbid. שביק לון לאתעשותקא בידא דההיא אמה, ודא איה לילית דכיוון (דף צ"ו ע"ב) דאתיהיבו בראשותה, חדאת (נ"א אחדא) בההוא ינוקא, וعشיקת ליה, ואפיקת ליה מעלמא, פד איהו יגניק בתוקפה דאמיה. וא' תימה, איבונן נשמתין דיעבדון טב לעלמא. לאו בכ. דכתיב אם רעה בעניי אדניהם, דיחמיז ההוא גברא בה לבת ר' יומין, אי אתקאים בה. דא אתעשותket, ואחרא לא אתעשותket. ועל אלין כתיב, (קהלת ד) ואראה את כל העשוקים וגוו' והיינו אם רעה בעניי אדניהם. אשר לא יעדת, לא באלו כתיב. אי תימה, דהא בההוא סטרא אחרא, אומין לה קידשא בריך הוא מיום אחדות. לא. והשתא בגלאי טיקלא, לו יעדת בונאו. מה דלא הות מקדמת דנא.

והפדה, Mai והפדה. פריך לה קידשא בריך הוא השטה, דסלקא ריחא, עד לא תחמייז, וסליק לה לרומי מרומים, (קי"ג ע"ב) במתיבתא דיליה, וא' תימה

כיוון דאתעתקת מההוא סטרא אחרא, יהיב לה, כמה דאמרו לחסידי (ר'ה ע"ב) שאר עמיין, ולאינון ממזרי פטא חזוי. אתה קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימושל למכרה ודא, ברגדו בה, דעשיק לה בעשיקו הגלגולא דטיקלא, אלא לישראאל ודא, ולא לאחרא. ובכד נפקת מן טיקלא, לא יצא יצאת העבדים, אלא מטעטרא בעטקה באarma על רישייה.

ואי תימא, דהאי סטרא עאלת לה בההוא ינוקא. לאו הכי. אלא גטלה לה, וחדאת בהדה, ופרחתמן ידה, ועאלת בההוא אחר, ואיהי פקידת לההוא ינוקא, וחדאת בית, וחיכת בית, ותאיבת (נ"ח, ס"ה ע"א) לההוא בשך, עד דלבתך גטיל קידשא בריך הוא נשמתיה, והיא לגופה. ولבתך פלא איהי בראשותך דקדשא בריך הוא.

תא חזוי, (שמות כ"א) לא יצא יצאת העבדים, מאוי הו. אלא, בשעתה דנפקת מן טיקלא וההוא סטרא בחדרו, רשים לה לקידשא בריך הו, וחתימים לה בחד גושפנקא, ופריש עלה לבוש יקר דיליה, ומאן איה. שמא קדיישא דאקרי אלוה. ודא הו ברגדו בה, לבושא יקירה דמלכאה פריש עלה וכדין איה נטירא, דלא אתמסרת לעם נכרי, אלא לישראאל לחוד.

וְדֹא אֲיַהוּ דְכַתִּיב, (איוב טט) כִּיּוֹם אֱלֹהֶה יִשְׁמַרְנִי, וְעַל רָזָא
דֹא בְּתִיב הַכָּא, לְעֵם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל לְמִכְרָה בְּבָגְדוֹ
בָּה, בְּעוֹד דְלִבּוֹשׁ יִקְרֵר דְמַלְכָא בָּה. פִּיוֹן (בראשית צ"ד ע"א, שמות
קע"ב ע"ב, ויקרא ע"ב ע"ב) לְבָגְדוֹ בָּה, בְּתִיב לְעֵם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל
לְמִכְרָה.

מַה רְשֻׁוֹת אֵית לְהַהּוֹא סְטוּרָא בָּה. תָא חִזְוִי, כָל בְּנֵי עַלְמָא
כְּלָהִין, בְּרִשׁוֹתֵיה דְמַלְכָא קָדִישָׁא, וּכְלָהִין אֵית לוֹזָן
זָמְנָא בָּהָאִי עַלְמָא, עַד דָאֵהוּ בְּעֵי לְסָלְקָא לוֹזָן מִן
עַלְמָא, וְדֹא לִית לִיה זָמְנָא, וְעַל דֹא אֲיַהִי חִיִּכְתָּה בָּהוּ,
וְחִדָּאת בָּהוּ.

תוֹ, אַזְהָרוֹתָא לְבָר נְשָׁה (בָּהָאִי עַלְמָא) אֵית בְּהַנִּי קְרָאִי, וּכְמָה
עִיטְעַן טְבִינָן עַלְאַיִן אַיְנוֹן, בְּכָל מִילִי דְאוֹרִיתָא,
וּכְלָהִו קְשׁוֹט, בָּאַרְחָה קְשׁוֹט, וְאַשְׁתְּמוֹדָעָן לְגַבְיִ חַפְיכִימִין,
דִּידְעַי וְאַזְלִי בָּאַרְחָה קְשׁוֹט. בְּזָמְנָא דְבָעָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא לְמַבְרִי עַלְמָא, סְלִיק בְּרַעֲוָתָא קְמִיה, וְצִירֵר כָל
גְּשָׁמְתָיִן דָאַיְנוֹן זָמִינִין לְמִיחָב בְּהַנִּי נְשָׁא לְבָתָר, וּכְלָהִו
אַתְּצִיְירָוּ קְמִיה בָּהָוָא צִוְרָא מִמְשָׁ, הַזָּמִינִין לְמַהְוִי בְּהַנִּי
נְשָׁא לְבָתָר, וְחִמָּא כָל חַד וְחַד.

וְאֵית מְגַהֵּן דְזִמִינִין לְאַבָּאָשָׁא אַרְחִיְיהִו בְּעַלְמָא,
וּבְשִׁעְתָּא דְמַטָּא זָמַנִּיהִו, קְרֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
לְהַהְיָא גְּשָׁמְתָא, אָמַר לְהָ, זִילִי עַוְלִי בְּדוֹךְ פָּלוֹן. בְּגַוֹּף

פלן. אֲתִיבַת קָמִיה, מְאֵרִיה דְעַלְמָא, דַי לֵי בַעַלְמָא דָא דָאָנוּ יַתָּבָא בַיִه, וְלֹא אַיְהָד לְעַלְמָא אַחֲרָא, דִישְׁתַעֲבָדָוּ בַי, וְאַחֲא מְלוּכָּא בִּינְיִיהוּ. אָמֶר לְהָ קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, מְן יוֹמָא דָאַתְבָּרִיאָת, עַל דָא אַתְבָּרִיאָת לְמַהוּ בְּהַהוּא עַלְמָא. כִּיוֹן דְחַמָּאת בְּשִׁמְתָא פֶה, בַעַל בְּרִיחָה נְחַתָּת וְעַאלָת תִּמְןָ.

אוֹרְיִיתָא דִיהְבַת עַיְטָא לְכָל עַלְמָא חַמָּאת הַכִּי, אַזְהִירָת לְבִנִי עַלְמָא, וְאָמְרָת, חַמוּ פְמָה חַס קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַלְיִיכָו, מְרַגְלִיתָא טַבָּא דְהֻות לִיה, זְבִין לְכָו לְמַגְנָא, דִתְשַׁתְעַבְדוּ בַהֲאי עַלְמָא.

וּכְיַמְכֵר אִישׁ: דָא קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. אֶת בְתוֹ: דָא בְשִׁמְתָא קָדְשָׁא. לְאמָה: לְמַהוּ אַמָּה מְשַׁתְעַבְדָא בִּינְיִיכָו (דף צ"ז ע"א) בַהֲאי עַלְמָא. בְמַטוּ מְבִינָה, בְשַׁעַתָא דְמַטִּי זְמָנָא לְנַפְקָא מַהֲאי עַלְמָא, לֹא תִצְא בְצָאת הַעֲבָדִים, לֹא תִפְוֹק מַתְטַבְּפָא בְחוּבִין, תִפְוֹק בַת חֹרִין, בְרִירָה בְקִיה, בְגִין דִיחָדִי בַה מְאֵרָה וַיִּשְׂתַבַח בַה וַיַּהַב לְה אָגָר טָב, בְצָחֹצָהִי דְגַגְתָא דְעַדְן. פְמָה דָאָת אָמֶר (ישועה נה) וְהַשְׁבִּיעַ בְצָחֹצָהִו נַפְשָׁךְ, וְדָאִי כִד תִפְוֹק בְרִירָה נְקִיה בְדַקָא יָאֹת.

אֲבָל אָמַר רַעַה בְעִינֵי אַדְגִיה, כִד נַפְקָת מְלוּכָּא בְטַנוּפִי חֹבִין, וְלֹא אַתְהִזִיאת קָמִיה בְדַקָא יָאֹת,

וְוי לְהַהּוֹא גּוֹפָא, דְאַתָּא בֵּיד מַהְיָא נִשְׁמְתָא לְעַלְמַיִן.
 בְּגִין, דְכֶד נִשְׁמְתִין סְלִקִין בְּרִירָן, וְגַפְקִין בְּקִיִין מַהְיָא
 עַלְמָא, כֹּל נִשְׁמְתָא וּנִשְׁמְתָא, עֲלַת בְּסְפָרָא (שלח קנו"ע ע"ב)
 דְאַחֲמָתָא הַמְלָכָא, וּכְלָהו בְּשָׁמָהּ, וְאָמָר דָא הִיא
 נִשְׁמְתָא דְפָלְנִיא, זְמִינָת תְּהָא לְהַהּוֹא גּוֹפָא דְשְׁבָקָת,
 וּכְדִין פְתִיב, לו יַעֲדָה, בו.

וּכֶד נִפְקַת רָעָה בְּעִינֵי אֲדֻגִיה, דָקָא אַסְתָּאָבָא בְּחוּבִין,
 וּבְטַנְגּוֹפָא דְחַטָּאיָן, כְדִין לֹא יַעֲדָה בָא'. וְאַתָּא בֵּיד
 הַהּוֹא גּוֹפָא מִינָה וְאֵיהִ לֹא אָזְדְמָנָת לְגַבִיה בְּרָהִיא
 דְמָאָרָה אַתְרָעָי, וְתָב בְּתִיּוּבָתָא דְגּוֹפָא בָה, כְדִין כְתִיב,
 וְהַפְדָה. כִּמֵה דְאַת אָמָר (איוב לג) פְדָה נִפְשָׁו מַעֲבוֹר בְּשָׁחַת.
 וְהַפְדָה, הָאֵי אִיהו בְּבָר נְשׁ, דְעִיטָה דִילִיה, דִיפְרוֹק לָה,
 וַיְתָבֵן בְּתִיּוּבָתָא, וְלֹתְרִין סְטְרִין קָאָמָר קִינְדָשָא בְּרִיךְ
 הָוָא, וְהַפְדָה בְּתִיּוּבָתָא. לְבָתֵר דְתָב בְּתִיּוּבָתָא, פְדָא לָה
 מְאָרָחָא דְגִיהָם.

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל לְמִכְרָה. מְאַן עַם נְכָרִי. עַלְיוּבָתָא
 אֵיהִי נִשְׁמְתָא, דְכֶד נִפְקַת מַעַלְמָא, וּבָר נְשׁ אַסְטִי
 אֲרָחָיה בְּהַדָּה, הִיא בְּעָתָה לְסְלִקָא לְעִילָא, גּו מְשָׁרִין
 קְדִישִין, בְגִין דְמְשָׁרִין קְדִישִין קִיִימִין בְּהַהּוֹא אֲרָחָא דְגַן
 עַדּוֹ, וּמְשָׁרִין נְכָרָאין קִיִימִין בְּהַהּוֹא אֲרָחָא דְגִיהָם.
 זְכָתָה נִשְׁמְתָא, וְהַהּוֹא גְטִירוֹ, וּפְרִישָׁו דְלִבּוֹשָׁא יְקִירָא

עליה. כמה משרין קדישין, קא מטעתון לה, לא תחברא בהדה, ולמי על לה לגן עדן. לא זכתה, כמה משירין נוכראין מטעתון למייל לה בארכא דגיהנום. ואינון משרין דמלאכי חבלה זמיגין למעבד בה נוקמין, אתה קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימשל למכרה, אלין מלאכי חבלה. בגדיו בה, איהו בטירא, קודשא בריך הוא עביד לה בטירא, דלא ישלוט בה עם נכרי, בההוא פריסוי דעתירו עליה.

(שמות בא) ואם לבנו ייעדנה, תא חזי כמה אית ליה לבר בש לאודהרא דלא יsty ארחו' בהאי עלמא, Dai זכה בר נש בהאי עלמא, ונtier לה לשמתא בדקה יאות, האי איהו בר נש קודשא בריך הוא אתרע' ביה, ואשתבח ביה בכל יומיא, בפמלייא דיליה, ואמר, חמוץ ברא קדישא דאית ליה בההוא עלמא, פך וכך עביד, פך וכך עובדי מתחקנו.

ובכן האי לשמתא, נפקת מהאי עלמא, זכייא בקייה בברירה, קודשא בריך הוא אנהייר לה בכמה גהורין, בכל יומא קاري עליה, דא היא לשמתא דפלניא ברוי, נטירא ליה ליה לההוא גופא דשבק.

ודא הוא דכתיב, ואם לבנו ייעדנה במשפט הבנות יעשה לה, מי' במשפט הבנות. הכא אית רוז

לְחַכְמִין, בְּגֹו טְנֵרָא תְּקִיפָא, רְקִיעָא טְמִירָא, אִית
הַיְכָלָא חֲדָא, דָאָקָרִי הַיְכָל אַהֲבָה. (קמ"ז ע"א) וְתִפְנוּ אַיִלּוֹן,
גְּנִזְין טְמִירִין, וְכָל בְּשִׁיקְיָין דְרַחִימָיו דְמַלְכָא אַיִלּוֹן תִּפְנוּ,
וְאַיִלּוֹן נְשִׁמְתִין רְחִימָאָן דְמַלְכָא עַלְיוֹן תִּפְנוּ.

כִּיּוֹן דְמַלְכָא עַל בְּהַהוּא הַיְכָלָא דְמַלְכָא, תִּפְנוּ כְּתִיב,
(בראשית כט) וַיַּשֶּׂק יַעֲקֹב לְרַחֵל, וְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא
אַשְׁפָחָתָן לְהַהְיָא נְשִׁמְתָא קְדִישָׁא, קְדִים מִיד וְנִשְׁיק
לָהּ, וְגַפִּיף לָהּ, וְסַלִיךְ לָהּ בְּהַדִּיה, וְאַשְׁתַעַשְׁעַ בָּהּ.

וְדָא הוּא בְּמִשְׁפְּט הַבְּנוֹת יַעֲשֵׂה לָהּ, כְּדִינָא דָאָבָא עַבִּיד
לְבָרְתִּיהָ, דָאִיהִי חַבִּיבָא לְגַבִּיהָ, דְגַשֵּׂיק לָהּ, וְגַפִּיף
לָהּ, וְיַהְיֵב לָהּ מַתְנָן. כֵּה קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַבִּיד,
לְנְשִׁמְתָא זְכָא בְּכָל יוֹמָא, כִּמָה דְכַתִּיב בְּמִשְׁפְּט הַבְּנוֹת
יַעֲשֵׂה לָהּ.

הַיִּינוּ דְכַתִּיב (ישעה סד) יַעֲשֵׂה לְמַחְפָה לוֹ, כִּמָה דְהַאי
בְּרַתָּא, אַשְׁלִימָת עֲשֵׂיה בְּהָאִי עַלְמָא. אוֹפֵה הַכִּי
קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא אַשְׁלִימָם לָהּ עֲשֵׂיה אַחֲרָא בְּעַלְמָא
דָאִתִּי, דְכַתִּיב, עַזְן לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זוֹלְתָךְ יַעֲשֵׂה
לְמַחְפָה לוֹ. וְהַכָּא פְתִיב (דף צ"ז ע"ב) יַעֲשֵׂה לָהּ. עַל פָנָן. הַהוּא
סְבָא אַשְׁתַּחַתָּה, וְצָלִי צְלוֹתָא. בְּכָה בְּמַלְקָדְמִין.

וְאָמֵר (שמות כא) אִם אַחֲרַת יִקַּח לוֹ וְגֹו, מַאי אִם אַחֲרַת,
וּכְיִ נְשִׁמְתָא אַחֲרָא זְמִין קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא

לأتבא לצדיקיה בהאי עלמא, ולאו האי נשמתא דאשלימת בהאי עלמא רעotta דמארה, איה כי לית אבטחותא לצדיקיה כל. מאי אם אחרית יקח לו.

פתח ההוא סבא ואמר, (קהלת יב) וישוב העפר על הארץ כשהיה וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה. האי קרא אוקמונה חבריא, בחרבן כי מקדשא. (וותמן תנינן) וישוב העפר על הארץ כשהיה. הכא איה מאי דכטיב, בראשית והגעני אז בארץ, כשהיה ודי. וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה, מאי וחרות תשוב. דא שכינטא, דאייה רוח קדישא. פד חמאת שכינטא, באינון עשר מסעות דקה גטלא, ולא בעון ישראל לأتבא בתויבתא קמי קודשא בריך הו, ושלטאות סטרא אחרא על ארעה קדישא, ואוקמונה חבריא.

פא חזי, רוחה דבר נש זפאה, אתעטר בדזוקנא בגין עדן דלתתא, ובכל שבתי ומוציא ורישי ירחי, מתעtron רוחי, ומתקפתן, וסלקין לעילא. כמה שעביד קודשא בריך הו, בהיה נשמתא עלאה קדישא לעילא, הבי נמי עביד בהאי רוחא, לחתא בגין עדן לחתא, דקה סלקת קמייה. ואמר דא איה רוחא דפלניא גופא, מיד מעטרה לה קודשא בריך הו לאיה רוחא בכמה עטרין, ואשתעשע בה.

וְאֵי תִּמְאָה, דֹּהֲא בְגִין רֹוחָא דָא, שְׁבֵיק קֹודֶשׁ אֶבְרִיךְ
הוּא מַה דַעֲבֵיד לְנִשְׁמַתָּא. לְאוֹ הַכִּי. אֶלָּא שְׁאָרָה
כְּסֹותָה וְעַבְתָּה לֹא יָגַרְעַ, אֶלְיָהוּ אִינְזָן תְּלַת שְׁמַהּוּ עַלְאַיִן,
דַעַיַּן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה.

וּכְלָהוּ בְעַלְמָא דָאָתִי וְאַתְמִשְׁכוּ מַתְמָן. חַד מְפִיהָה
שְׁאָרָה, מִשְׁיכָוּ דְגַצִּיכָו וְגַהְירָוּ, דְגַהְירָ בְאַרְחָ
סְתִים, מְזוֹגָא (לֹן) דְזֹן פְּלָא, וְאַקְרֵי יְדוֹד בְּגַקְוִידָת
אֱלֹהִים. שְׁאָרָה בְהַפּוֹךְ אַתְוֹן, אֲשֶׁר ה' וְדָא (בראשית מט)
מְאָשֵׁר שְׁמַנָּה לְחָמוֹ, וְדָא הוּא שְׁאָרָה.

כְּסֹותָה: פְּרִישָׁו דְמַלְכָא. דָא מִשְׁיכָו אַחֲרָא, דְגַהְירָ וְגַטִּיר
לְהַתְדִּיר, פְּרִישָׁו דְלִבּוֹשָׁא דְמַלְכָא, דְפִרְשָׁ עַלְהָ
אֱלֹהָה. דָא בְבָגְדוּ בְהַתְדִּיר, דְלָא אַתְעֵדי מִיבָּה, וְהָא
אֵיהוּ כְּסֹותָה.

וְעַבְתָּה, מַאן אֵיהוּ. דָא מִשְׁיכָו דְעַלְמָא דָאָתִי, דְבִיה
פְּלָא. יְיָ צְבָאות אֵיהוּ, וְדָא אֵיהוּ דְגַהְירָ בְכָל
בָּהָרִין סְתִימָין עַלְאַיִן דְאַילְבָא דְחַיִי, דְבִיה עֲוֹנָה טְמִירָא,
דְמַתְמָן נְפִקָת. וְכָל דָא בְעַהֲנוֹנָא וּכְסּוֹפָא דְעַלְמָא דָאָתִי.
תְּלַתָּא הַגִּי לֹא יָגַרְעַ לְהָ, בְּפָד אֵיהָי זְפָאת בְּדַקָּא יְאֹות.
וְאֵי לֹא אֵיהָי בְּדַקָּא יְאֹות, הַגִּי תְּלַתָּא גְּרֻעָאָן
מַגָּה, דְלָא יַתְעַבֵּיד לְהָ עַטְרָה אַפְּיָלוּ מִחְדָּ מְפִיהָה, תָא
חוֹי, מַה בְּתִיבָּה, וְאֵם שֶׁלַשׁ אַלְהָה לֹא יַעֲשֵׂה לְהָ, דְלָא

זכתה בהו, ויצאה חנום אין כסוף תפויק מקמיה, וڌחין לה לבר. אין כסוף, לית לה כסופה, ولית לה עדונא كل.

עד פאן אוכיחת אוריניתא, דכל עיטין בה תלין, ויהיבת עיטה טבא לבני נשא. מאן וללה לא בהדר למליין קדמאין, בההוא נטירו עלאה, דקא פריש עלה קידשא בריך הו, בגין דלא תהא לעם נברי, דהא בגדו בה, ובטירו איהו לה תדר.

(شمota ba) ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אמר ההוא סבא, חביביא, כד תהכין לגביה הוא טינרא דעלמא סמיך עלייה, אמרו ליה, DIDFER YOMA דתלגא דאונדרע פולין לחשין ותרין גובין, והדר אקרינן הא קרא, והוא ימא לכון.

אמרו במתו מינך מאן דשארי מלחה הוא ימא. אמר לוין, ודאי DIDFER דזוכה אין אהון, ואית לרמזיא לכוון רמזיא דחכמיין, ועל מה דאנא אימא, כד תדרפזון ליה סימנא דא, הוא ישלים על דא. השטא אית לומר, מאן הוא דאקרי בן לקודשא בריך הו.

תא חזי כל (דף צ"ח ע"א) ההוא דזובי (ק"א ע"א, קי"ג ע"א) לתלייסר שבין ולהלה, אקרי בן לפגשת ישראל. וכל מאן דאיהו מבן עשרין שבין ולוילא זובי בהו, אקרי בן

לְקַוְדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְדָאִי (דברים י) **בְּנִים אַתֶּם לִיְיָ אֱלֹהִיכֶם.**

כד מטה דוד לתלייסר שניין, וזכה בהhoa יומא דעהל לאָרביסר, כדיין בתייב, (תהלים ב) יי' אמר אלוי בני אתה אני היוםילדתיך. מאי טעמא. דהא מקדמת דנא לאָהוה ליה ברא, ולא שראת עליה נשמתא עלאה, דהא בשני ערלה הוה, ובגין בה, (קב"ח ע"ב) אני היוםילדתיך, אני ודאילדתיך. אני, ולא סטרא אחרא, כמה דהוה עד השטא, אני בלחוּדא. בר עשרין שניין, מה בתייב בשלמה, (משל י) כי בין היית לאבי, לאבי ממש ודא. ואם לבנו ייעדרנה. בר תלייסר שניין ולhalbאה, דהא נפקא מירושי דסטרה אחרא דאונדמת ליה, מה בתייב כמשפט הבנות יעשה לה. מהו כמשפט הבנות. תניבן, בכל יומא ויומא, חמיה קידשא בריך הוא לההוא ינוקא דקאי ברשו ערלה, ואיהו נפיק מיבנה, ואטמשך לבי ספרא, ותבר לה, ואזיל לבי כבניתא, ותבר לה. מה עביד קידשא בריך הוא לה היא נשמתא. אעל לה לאדרא דיליה, ויהיב לה מתבן, ונבוּזון סגיאין, וקשייט לה בקשוטין עלאין, עד זמנא דאעל (בראשית קמ"ז ע"ב) לה לחופה בההוא (נו ההוא) בר, מתלייסר שניין ולעליא. אם אחרת יקח לו. הכא אית רוז דרזין, לחייבין

את מסרי, ואות לאודעא בקדמיתה מלאה חדא. פא חזין, ביום א דשבתא בשעתה דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דחיני, ומנבשין איבון נשמתין קדישין לחתאי, ונניחין בהו כל יומא דשבתא. ولבדת דנפיק שבתא, סליקין בלהו נשמתין ומתקטרן בעטרין קדישין לעילא.
(וכד מותעטרן בההוא טבא אלין איבון בעלו דההוא טיבו ודי) אוף הבי, קידשא בריך הוא אוזמן לההוא בר נש, ודא הויא נשמתא אחרית, ואף על גב דדא זמין לאיה, נשמתא דהות לייה בקדמיתה, שארה דקדמיתה, כסותה וענתה לא יגרע, כמה דאתמר.

בכה הוא סבא כמלךדים, ואמר איהו לבפשיה, סבא סבא, כמה יגעת לאדבא מלין קדישין אלין, והשתא תימא לון ברגעא חדא. אי תימא דתיחס עליינו על איבון מלין ולא תימא לון, הא כתיב (משלו) אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידק לעשות.

מאי אל תמנע טוב מבעליו. אלא, קידשא בריך הוא וכונסת ישראלי איבון הכא. דהא בכל אחר דמלין דאוריתא אמרין, קידשא בריך הוא וכונסת ישראלי איבון פמן, וציתתי לון. ובדין, הוא אילנא דטוב ורע, בשעתה דאולין מתמן, וציתתו איבון מלין, הוא סטרא דטוב אתגבר, ואסתלק לעילא, וקידשא בריך הוא

וְכֹנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתְעִטרָן בְּהַהְוָא טֻוב, וְאֵלֵין אִינְנוּ בְּעַלְיוֹ דְּהַהְוָא טֻוב.

סְבָא סְבָא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת אי קידשא בריך הוא הכא, וא' אלין דקיעמי הכא וכאיין למליין אלין. לא תدخل סְבָא, דהא הוית בכמה קרבין דגבריין תקיפין, ולא דחילת, והשתא אנט דחיל, אימא מילך, דהא ודאי הכא איהו קידשא בריך הוא ובגנסת ישראל, זופאיין אלין דהכא. וא' לאו הבי, לא אערענא בהי, ולא שְׁרִינָא באליין מלין. אימא מלוקד סְבָא, אימא בלא דחילו.

פָתָח וְאָמֵר, (תהלים ק) יי' אֱלֹהִי גָדְלָתָה מֵאֵד הַוָד וְהַדָּר לְבִשְׁתָה. יי' אֱלֹהִי: (ט ע"א, ריש ע"ב) דָא שִׁירוֹתָא דְמַהְימָנוֹתָא, סְלִיקוּ דְמַחְשָׁבָה, וְעַלְמָא דְאָתֵי, רֹזָא חֲדָא בְלָא פְרוֹדָא. גָדְלָתָה: דָא שִׁירוֹתָא, יוֹמָא קְדָמָתָה, וְאִינְנוּ יוֹמַין עֲתִיקַין, סְטוֹרָא דִימְינָא. מֵאֵד: דָא (ס"ח ע"ב) הוּא סְטוֹרָא דְשְׁמָאָלָא.

הַוָד וְהַדָּר לְבִשְׁתָה: אלין תְּרִין בְּדֵי (ויחי רב"ב) עֲרָבוֹת. עד הַכָּא, כִּיּוֹן דְמַטָּא לְגֹו אִילְגָּא דְחֵי, אַתְטָמָר, ולא אַסְתָּלָק (ס"א וליא בעי) לְמַהְוִי בְּמַנְיִינָא, בְּגִין הַהְוָא מֵאֵד. מַאי מֵאֵד. שְׁמָאָלָא, דְכָל עֲגַפְיִין דְלִתְתָּא וּבְכָלָא עֲנָפָא מְרִירָא חֲדָא. וְעַל דָא אַתְטָמָר הַהְוָא אִילְגָּא דְחֵי, ולא

**בַּעֲלֵמֶה יְמִינָה דָא, עַד דָא הַדָּר כְּמַלְקָדְמִין, וְשַׁבַּח
בְּגֻנוֹן אַחֲרָא.**

ואמר, עטה אור **כְּשַׁלְמָא דָא שִׁירוֹתָא** (דא/or) (דף צ"ח ע"ב) **דִּיוֹמָא קְדָמָה.** נוטה שמיים, הכא אתפליל **שְׁמָאָלָא,** ולא אמר מאד, אתפליל **שְׁמָאָלָא בִּימִינָה,** **לְמַהֲיוֹנָה בְּהֵיר בְּכַלְלָא דְשָׁמִים.** (תהלים ק) **הַמְּקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו,** הכא נפיק בחודה הוא אילנא דתהיי, נהר **דְּנַפְיקָמָעָן,** ואשתרשו فيه במימי איבון תרי בדי ערבות, **דָא אַיְנוֹן גְּדַלְיָן בְּמִימָיו,** הדא הוא **דְּכַתִּיב** (נ"א הנהו אילנא דתהיי ואשתרשו فيه איבון תרי בדי ערבות, דאינון גדלין במימי זההוא נדר דנפיק מען ודא הוא) **הַמְּקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו.** **מְאָן עַלְיוֹתָיו.** **אַלְיָן בְּדִי עַרְבּוֹת.**

וְדָא הוּא **דְּכַתִּיב,** (ירמיה ז) **וְעַל יּוּבָל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו.** וְדָא **הָוָא רְזָא דְּכַתִּיב,** (תהלים מו) **בְּהָר פְּלָגִיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים.** **מְאָן פְּלָגִיו.** **אַלְיָן אַיְנוֹן שְׂרָשָׁיו.** והכ' אקרונ, **עַלְיוֹתָיו, שְׂרָשָׁיו, פְּלָגִיו, כָּלָהו אַשְׁתָּרָשׁו בְּאַיְנוֹן מִין.** **הַהָּוָא נָהָר.**

(תהלים ק) **הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוּ.** **דָא מִיכְאָל וְגַבְרִיאָל,** **אַלְיָן הַם עֲבִים.** **הַמְּהַלֵּך עַל כְּנֵפי רֹוח,** **לְמִיחַב אָסּוֹתָא לְעַלְמָא,** וְדָא אֲיָהוּ רְפָאָל. מפאן ויללה עושה מלאכיו רוחות וגוי. סבא סבא, אי כל הגי ידעת, אימא ולא